

for at tilveiebringe saa mange Oplysninger angaaende denne Sag som mulig, og jeg reiste derfor i Søndags ud omkring i Valgkredsene og fik samlet Fiskerne paa forskellige Stæder, for at høre deres Mening om det foreliggende Lovforslag. Meningerne vare nu ganske vist noget delte med Hensyn til de meget omtalte Vaad; de, som havde Vaad i Brug, vare naturligvis af den Mening, at disse Vaad ikke skadede synderlig; men selv de, som ikke brugte Vaad, og som egentlig altsaa maatte være Modstandere af Vaaddene, vare dog i det Hele af den Mening, at de ikke vare slet saa skadelige, som Udskillige mente, navnlig mente de, at dersom Vaaddene havde den Størelse af Masser, som er foreslaet i Lovforslaget, vilde de rimeligvis ikke være saa synderlig skadelige, især da, naar man ikke brugte dem i for stor Udstrækning. For saa vidt man her har paaberaabt sig — og det har adskillige ærede Talere gjort og tillige den ærede Minister — hvad der i Fiskerikommissionens Betænkning angaar Roskilde Fjord, nemlig at det der har vist sig klart, at Fiskeriet var aftaget stærkt i de sidste 5 Aar, efter at man havde begyndt med disse Redstaber, skal jeg dog bemærke, at alle Fiskerne, som jeg talte med forleden Dag, vare enige om, at Fiskeriet iaar var ikke lidet bedre, end det havde været i de foregaaende Aar, saa at Forholdene paa Roskilde Fjord neppe kunne afgive Bevis for, at det er saa slemme med disse Vaad, som man har ment. Det er jo nemlig klart, at naar man har fisket mere iaar end i de foregaaende Aar, efter at der nu i de sidste 4—5 Aar er brugt Vaad, som have oprevet Bunden o. s. v., saa kunne dog disse Vaad ikke rent have ødelagt Fiskeriet. Det var blot disse Oplysninger, som jeg vilde fremkomme med, for at det mulige Udvalg kunde tage under Overveielse, om man virkelig kan tillægge de Oplysninger, som Fiskerikommissionen har bragt tilveie angaaende Roskildefjord saa stor en Bægt, som ærede Talere have tillagt dem. Jeg skal naturligvis være villig til at meddele de yderligere Oplysninger, som jeg mulig kunde indhente fra min Valgkreds, til det Udvalg, som jeg antager vil blive nedsat angaaende dette Lovforslag.

Hvid: Maa jeg ganske kort svare min ærede Sidemand. Vi to Naboer pleie ellers at leve i fredelig Samdrægtighed, saa at vi nok kunne have Lov til at have en lille Afvigelse med Hensyn til Meningen om denne Sag. Jeg skal da bemærke med Hensyn til den Anke, at Drivvaaddene skulde have jaget Fiskene bort, at jeg erindrer, at en Fisker engang gjorde den Bemærkning, da man yttrede, at, siden Drivvaaddene vare komne, vare Fiskene gaaede bort: „Det maa have været nogle mærkværdig kloge Lurk, siden de ere gaaede bort fem Aar, sørend Drivvaaddene bleve indførte“. Men det kan jo maasse være Tilfældet i Naffkov Fjord. — Hvad angaar det andet Punkt,

at jeg skulde have anført, at man kunde se de saarede Aal krybe om paa Bunden med Indvoldene ud af Livet, saa er det ikke nogen Theori, ikke nogen idealistisk Anskuelse, jeg har om denne Sag, det er kun en faktisk Oplysning, jeg har faaet af Folk, der ere fændte med denne Sag, at man om Foraaret, naar Vaaddene bruges, kan finde flere Lispund af saadanne Invalider. Det vil nemlig nok kunne forstaaes, at selv om ikke Aalestangen tager de Aal, den rammer, vil den alligevel kunne saare dem temmelig betydeligt.

Clausen: Jeg tvivler ikke om, at min ærede Sidemand (Hvid) har faaet saadanne Oplysninger, thi det er jo en Selvfølge, at han har dem; men det er et Spørgsmaal, om man ikke kan udlede af dem, hvad det ærede Medlem fra Roskilde (S. Sørensen) kom til at gjøre os opmærksom paa, at de, der have Vaad, tale for disse Fiskeredstaber og naturligvis ere imod andre, men at de, der ikke have Vaad, men andre Fiskeredstaber, tale for disse. Den Mand, som nu har givet min ærede Sidemand denne Meddelelse, har sandsynligvis elsket sit Fiskeredskab, men derimod anket imod andre, ligesom Andre anke imod Vaaddene. Det er dog et Spørgsmaal, om vi kunne tillægge dette Exempel en rigtig upartist Betydning.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Solstein: I Betragtning af Sagens Betydning og navnlig af Hensyn til, at det vistnok er af stor Betydning, at Folk fra saa mange Dele af Landet som mulig komme til at arbejde med til denne Lov, vil jeg tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig angaaende dette Forslag eller stille et andet, blev det nævnte Forslag om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg paa 15 Medlemmer

vedtaget uden Afstemning.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lovene om Sønæringer af 19de Februar 1861 og 11te Februar 1863.

(Lovforslaget, som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget, findes i Till. C. Sp. 3 ff.).